

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 629. Honorii Pap. Annus 3. Heraclii Imp. Annus 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

IESV CHRISTI ANNVS 628.

HONORII PAP. HERACLII IMP. Annus 3. Annus 9.

I. HERACLII VS HEROSOLYMAM PETIT.

ANNVS sequitur Redemptoris vigesimus octavus post sexcentisimum, Indictione prima 1 quo Heraclius Imperator recedens Constantinopoli (aut Theophanes) ipso veru introprofessor Hierosolymam, pretiosa ac vestigia Crucis ligna reportans, ad gratiarum actiones reddendas. Cumque Theophaudem adisset, accipere Christum Benjamin quendam nomine Hebraicum, quosdam mala facientem: erat enim admodum opulenti; qui suscipi Imperatori eum exeretum eius. In eum comitatu Imperator: Cor, inquit, mollesu es Christianus, & fidei Christiane, quam celo, emendatque admonitum, ut crederet, Addeatque Christianum, in domo Sathys Neapolitani (ita nunc Samaria dicebatur) baptizari voluit: apud eum enim Imperator esse baptizatus. Ingressus itaque Imperator Hierosolymam, restitutum tamen Zacharia Pontifice, quam alma Crucis honorandis ac vestigiis lignis in proprium locum, plurimasque Deo gratias: pulvisque ab vrbis sancta Hebrais, per ad certum miliarium voluit eum eadem appropriari. haec habent sepe citati Annales Theophanis, & alii eisdem manati. Ad iunior vero is ex Ecclesiasticis Ritualibus ista:

II. CXXXVIO LOCLIBSITVTA ABHERACLIO.

Reiens Hierosolymam Heraclius, solemni celebrat hanc sua huius reatit sanctissimam Crucem in eum montem, quo eum Saluator tolerat. Quod factum illo tibi miraculo commendatum est. Nam Heraclius ut erat ante & genuum ornatum, insistere coactus est in porta, quae ad Calvariam montem ducebat: quo enim magis progressi ignabatur, eo magis retineri videbatur. Cumque ea in re & ipse Heraclius & reliqui omnes obstupescerent, Zacharias Hierosolymorum Antistes: Vide, inquit, Imperator, no istotriumphali ornatum parum IESV CHRISTI pauperetatem & humilitatem invidere. Tunc Heraclius abiecto amplissimo vestitu, detrahitque calcibus, & plebeio amictu indutum, reliquum via facile confreit, & in eodem Calvariae loco Crucem statuit, unde fuerat a Persis transportata, itaque decretum est, ut quotannis Exaltationis Crucis memoria celebraretur, quod ibidem fuerit reposta ab Heraclio, ubi Saluatori primum fuerat constituta, est de ea dies decima quarta Septembris. Ceterum etiam eadem solemnitas aeque Graecis atque Latinis celebris est: ramem dicta die Septembris celebrant illi Exaltationis nomine Inventionem ipsam: Latini vero Inventionem colunt mense Maio, dicta autem die Septembris memoriam restitutionis eius ex Perfide Hierosolymam, quam quidem solemnitate nominant Exaltationem. Diximus de his pluribus in Notis ad Romanum Martyrologium. Quod autem sub Zacharia Episcopo id factum tuadum; sub Modesto potius accidit Suidas affi mar.

FEQVM EXALTATIONIS S. CRVGVIS.

III. HERACLII VS IN SYRIAM SVPERIORIEM PERIAGI NATVS.

Postquam autem Heraclius Hierosolymis Deo iusta petioluit, est peragratus in Orientem; petragantque Syriam superiorem, Edesse Ecclesias collatas (vt vidimus) Nestorianis, illis pulsus, Catholicis tradidit. Vbi autem Hierapoli esset in Phrygia, contigit Syroem Persarum Regem recens creatum, cum & geter suae electionis anni in vnum, diem obisset, periculis a Sarbara duce, sine Adeser, qui & ipse oculus est mente septimo, substituitque in locum eius Barrazas; qui cum item mensis septem regnum tenuisset, eum Persae necarunt, & regnum filio Cos hois Bahani dicto tradiderunt, qui totidem mensibus regnasse dicitur, & successorem habuisse Hornisdam; quo a Sarracenis pulso, delatum est regnum ad Arabes. Sic igitur praeterea formidandum Romanis collapsum penitus & desolatam est regnum Persarum. Ita plane iusta Dei sententia, ubi semel cepit Cosroes contra religionem Christianam insurrexit, & Cruci Dominicae dominari velle, vna ipse cum successoribus perit, extincto penitus Persarum regno.

COLLAPSUM PER SARVM IMPERIVM.

Porto cum nomen Heraclii ob ingentes res fonter in bello gestas toto o be terrarum celeberrimum reditum esset, ad ipsum extem Reges tam ab Occidentem quam ab Occidente l gationes cum muneribus detruere. Praestitit inter alios ex O. oriente (vt ex Theophaene Annales prodant) Rex Indorum, qui eadem gularatus ob Perfis penitus debellatos, l geros mite cum margaritis & lapidibus p etiosis. Ex Occidentalibus vero partibus hoc idem fecisse Dagobertum Clotharii filium conitat b, sancto quoque ea legatione Scythiarum atque Paternum, qui & pacem ab Imperatore petitam ad Regem, a quo missi fuerant, in Gallias retulerit. Sed quae tam leta sint sanestissima suble quata, aggredimur enarrare.

Dum enim otiosus Edesse Heraclius Imperator degerat, oblitus se esse militem atque hominem laicissimum suo damno, velut si Episcopus esse, disputare cepit de dogmatibus Ecclesiasticis. Sergius enim Constantinopolitanus Episcopus in Epistola ad Honorium Papam haec inter alia habet: Nuper ppsimus & a Deo ornatus dominus noster apud Edessam demorari coactum, pual nos apices fecit, praecipiens, ut paterna illa sollicitudine defemus, quae continetur in libro dogmatico (suae dition est) libro a sanctae memoriae Menna ad sanctissimum Vigilium in vna operatione & vna voluntate, & sic a Deo iustitiam conseruati dirigere deberemus: quod & ad effectum perducimus. Nos autem, quae dudum mota sunt, memoria reuocatis, & consuetum, qui ex huiusmodi notione capsi scientes, ppsimus tua ppsima serenitati per mediatorum nostram suggestionem & scripta ad Saecularium Imperialem consequenter nunc capiti subtilitatem, &c. Sic plane accidit, vt felicissimus Heraclius nactus infelicissimi nam praepotem, prauiam ab eo doctrinam accepit, de qua inferius saepius suis locis dicendum erit.

Quod enim totus ferme Oriens diuersis sceleratis haereticis, potissimum vero Eutyrianiis, & eis, qui eorum progenierant, variis nominibus nuncupatis, itaque Nestorianis etiam vniuersam plane Syriam occupabatur, itemque Apollinasticis, quorum haud numerositate exiguis: diuinum quoddam visum est improbita Eutyrianiis inuentum, si dogma allegeretur, in quo omnes nominati haeretici pariter conueniunt, siquidem sanciretur, dum scilicet vnicam tantum affirmarent esse in Christo voluntas. In id quidem conuenisse Apollinasticas, certum est, qui loco animae vel intellectus Verbum in Christo ponerent; Nestorianos pariter inuentum de vna voluntate sententiam consensisse, qui posuerunt vniorem Dei & hominis secundum solum effectum & voluntatem: Eutyrianiis vero liquet fuisse penulimos huius blasphemiae assertores, cum vnam darent in Christo naturam assererent. Id quidem ex antiquioribus huius temporis scriptoribus restatur sanctus Maximus in disputatione cum Pyrrho Monothelita, & ex recentioribus sanctus Thomas confirmat. Vana igitur spe illa deceptus putatur Heraclius in vnam sententiam omnes haereticos coniungendi, vt eiusmodi de vna in Christo voluntate assertioni faueret, & sic colore pacis summum in Ecclesiam bellam inferret, prout quae sunt dicenda inferius demonstrabunt. Ita quidem ab haereticis Orthodoxos saepe deceptos fuisse liquet, vt praeterea pacis notam intererent Catholicae veritati.

IESV CHRISTI ANNVS 629.

HONORII PAP. HERACLII IMP. Annus 4. Annus 10.

QVI sequitur sexcentisimus vnderigesimus Redemptoris annus, Indictione secunda, idem vicerum habus Imperatoris Heraclii illustratur, sed ex eiusdem Heraclii rebus perperam gestis quibusque prudenat potius eum dixerit dena ciligine obcuratum; liquidem hoc

monio Monothelitarum heresis in dca, collecta vero ex
Erethantibus magis magisque inualecere cepit fauore
Imperatoris, magno damno totius Orientalis Imperii,
quod in hunc usque annum ad summum fastigium subli-
tatum, decreverit capite & membris penitusque prostrari,
dum ipsam diuina vindicta magna ex parte in manus tra-
didit barbarorum.

Amplissimum tunc plane notis perspicue cunctis rem
considerantibus declaratum fuit, quibus auxiliis ful-
citatum Imperium, vt vindictur ab barbaris & illis om-
nibus dominetur, quibusue ex causis minatur, &
in nihilum redigatur. Religio siquidem sancte pieque
causa cuius est, vindicque auctrix & propagatrix Imperii
contra vero ex laici religione, & fide Catholica here-
sim laetantia, prauique moribus labefacta, vt ledatur,
atque, atteratur, prostrataque destruat Imperium effici
constat. Quod sicut plurius exemplis in Iustiano
superius notis esse demonstratum, ita in Heraclio
modo reddunt omnibus quam euidentissime manife-
stam.

Quousque enim idem Heraclius cultor fuit & cul-
tor Catholice pietatis, Deum expertus est Romani
Imperii vindicem & defensorem, hostiumque fortissi-
morum expugnatorem. Vbi vero à Catholica fide de-
cessit, & ipse recessit pariter ab eo Deus, in eius ven-
dicitum hostibus haerens. Cum etenim haud inficias ca-
tem, occulto Dei iudicio interdum bonos referte ma-
lo, detinens vero rebus prosperis abundare. Quo-
modo vero adeo lapsus contingerit, anno superiori di-
ce capta, hoc & sequentibus annis singulis inferius di-
stulimus; modo autem totius tragoediae satis sit pan-
dite originem, quam & reddere ex Theophrane in
prophetis, necnon ex Cedreno & aliis, ex quibus haec
accipit:

Anno regni Imperii Heraclii nonnisi da regna in Persis. Cum
anno ipse Heraclius apud Hierapolim, veni ad cum Athanasius
Patriarcha Iacobitarum, vir acris & nequam inquit. Syrorum in-
deus vntatis possidet: Et modo de fide ad Imperatorem sermone,
sermone in Heraclio si Chalcedonensem Synodum suscipiet, Pa-
triarum aliam doctrinam esse facturum. commendatione
quidem digna Heraclio recta erga Catholicam fidem in-
tento: sed dum putat imprudens se fidei recte consule-
re, perdit eam, seque ipsam in erroris foueam dat precipi-
tem.

Set attende quae, lecto, vnde fluere incipiat stilla, ex
quodammodo Orientem obrutus emanauit. Damnum
vntatis Eusebiana aduersum Chalcedonensis
fidei leges praedecessorum Imperatorum, et eundemque
alio dignum supplicio, quod Imperium se ducem fecit
de, iniquitatemque vti facileque Patriarchae nomen,
pluribus dignis poris afficiendum, eundem hunc ipsum
ad colloquium curioso & libenter magno suo damno
Imperator admittit, prohibente Apostolo, eiusmodi
conferant nec breuem quidem salutationem, Aue scilicet,
imperandum, ipso dicente: Si quis venit ad vos, &
hanc doctrinam vult afferri, mittere eum in domum, nec aut
in domum. Qui cum dixit illi Aue, commouitque operibus eius
mirabilis. Hinc quidem omne prociussit rualum Principi-
bus Christianis, Constantio, Valenti, Theodosio Iu-
niore, Iustiano, ac demum Heraclio, ipsa declarant
euerca.

In rebus gelis sancti Maximi Abbatis & martyris
percepti oppugnatore heresis Monothelitarum, cui
causa & martyrium subit, eadem de Athanasio
percellissimo impollitore narrantur, & de Heraclio, cui
sua fuit simplicitatem, siue mentis leuitatem conde-
nitae, dum putans se illum ad Catholicam fidem
posse perducere, ipsius inuentus est esse captiuus, tri-
plici vinculo vincatus, Athanasii, Cyri, & Sergii,
dicitur quae illi de vnta voluntate Athanasius verbis do-
ctus, quasi Orthodoxus esset, in illam, eadem postea
propugnat eius collega Cyrus Episcopus Alexandri-
nus, eademque Sergius & ipse iisdem vinculis itretutus.
Principia autem ista minime cauens Heraclius, magno

rum malorum exitus sibi auctor, nam audi consilium A-
thanasii.

Vbi impius amplissimam adeo ab Imperatore pollicitationem factam audiuit, nempe positurum se Patriar-
charum Antiochenos, sicque fore, vt Orientalibus omni-
bus dominaretur Ecclesiis & Orthodoxis, ac pro arbitrio
dimouere posset Catholicos professores Praesides Eccle-
siarum, nihil cunctatus, se facturum spondet, quod ab eo
exigebat promissio Imperatoris. Statuit igitur animo, vt
simulare ac breue temporis spatium se exhiberet fidei
Catholicae assertorem. Rarum quidem reperit exem-
plum, vt quis pollicitationibus illectus, in Catholicam
receptus Ecclesiam, in ea sincere permaneret: quod &
ostendit S. Hieronymus, dum inuehitur in Ioannem He-
rosolymitanum Episcopum ex Macedoniano Catholi-
cum redditum, sed emptum precio Episcopatus. Pergit
vero auctor:

At ille, Athanasius scilicet, simulare suscepit Synodum con-
stituta in Christo natura. Interrogauit autem Imperatorem de
operatione & voluntatibus, qualiter has in Christo operaretur dicere
duplat, ac simplat. Tunc Imperator voce mouitatu confertatus, scri-
bit Sergio Constantinopolos Episcopo adhaec etiam Cyrum Phasi-
dis Episcopum, & hoc interrogat reperit eum consentientem Sergio
in vnam voluntatem & vnam operationem. Sergio enim, vt ipse
Syrus genere ac parentibus Iacobitus exstent, vnam naturalem vo-
luntatem & vnam operationem in Christo referat, atque confes-
sus est. Vique in hanc diem Catholicum se esse, idem Ser-
gius professus fuit, ab omnibusque vt Catholicus habi-
tus & auditus: vbi vero modo Imperatorem vidit accipi-
tem, in errorem ipse seductus seduxit etiam Heraclium,
sicque eandem haereticam poculo a teo propinauit Impera-
toris. nam idem subdit:

At Imperator vntatisque acquiescens consilio, reperit & Athana-
siam eum consentientem: mouerat enim, quia ubi vna operatio reperit-
tur, vbi & vna natura cognoscitur. ita Athanasius Eusebiana-
nus. Verum quod dicit auctor, esse reperitum Cyrum con-
sentientem Sergio: ita quidem foris apparebat, eo quod
tentatus Cyrus litteris Imperatoris, consuluit Sergio: a
quo ductus est in errorem. Sed simulare callidus homo
agebat, dum (vt primo ingressu facere solent haeretici)
dubitare se simulat, vt in dubitationem primam alios co-
lliciat, sicque altero pede dimotos, vno postea idem facile
in terram prostrernat. Sed audi epistolam eiusdem Cyri
tunc ad Sergium scriptam, recitatam vero in Aetione de-
ca ma tertio Sextae Synodi, sed date admodum Latinitate
donatam, his verbis:

Deo honorabili vnto domino benigno principi pastorum,
patri patrium, vniuersali Patriarcha Sergio, à Cyro humilis
vntis.

Prorsus me existente, praesentem suggestionem porrigere Deo
honorabili domino meo, diuersa mihi subibat cogitationes, &
in duabus sententiis animum perturbat: Putas ne, nunquam, de-
centi consentiam: Alitua te ne quaesierit, & potius te ne seruet-
tus fueris. Et clausura labus imponens silere studebam. Aut au-
scultem ne eum qui dicit: Quarens quare, & apud me mane? De-
inde in hoc me ipsum sufficienter exanimans, etiam se bendi sum-
bam subiectam, cum ter beatitudinis vestra à Deo inspiratam do-
ctrinam in mentem recipere satisfactus, quod vntum è duobus si-
ne vtriusque ex hoc mihi conquiretur. Aut enim inquam suscipiar,
aut per omnia emendabor in tua, qua suggeratur, si non ita se ha-
beat.

Dum dignus fuissem effectum Deo honorabili pissimo regis
à Deo confirmati nostri Domini. Imperatori, scilicet, si-
mulque & Deo unitabilem eum conuersionem tulisset sua-
ciam capellam diuinam insonem cum seruitute relegens, quae
ad Arcedem sanctissimum Archiepiscopum Cyri contra Pa-
triam Primatem Episcoporum minime Deo deceter construcha
est. Causa laudabilis ac Deo amabilis vere est omnia quidem in-
uentus, piam & immaculatam nostrae fidei reditorem allegans,
dicit autem operationes in Domino nostro IESU CHRISTO
post vntationem Deitatis prohibet. Eam inueniens aliquidem,
& profere sententiam honoratissimam Leonis epistolam, duas o-
perationes cum alterutris scilicet communiione, quem admodum
docet sanctissimus Dominus meus, proclamantem: Ex hoc ergo
denique

VI.
ATHANA-
SIVS SINY-
LATVS CA-
THOLICIS-
CYM.

VII.
HERACL.
CONSV-
LVIT RE-
OIVM.

VIII.
CYRVS
SVEDALS
CONSV-
LVIT SER-
GIVM.

IX.
CYRVS
SVEDALS
SER-
GIVM.

X.
LATINE
FRANS
PARI-
CORVM.

perhibet

XI. CYNVS DVM SER- GIVM CONVELIT VFNENVM SPARGIT.

Incipit... venerandam fugessimam a Deo inseparabilem... Sed pergit Cyrus

XII. NONIM MICHAEL SE OGOMA TIVS PRINCI- PVS.

Ex his puto intellexisti lapsum Heraclij, qui dum in Paulum Severianum hereticum agit, se ipsum in eam heresim coniecisse declarat...

Cum enim & a demone exagitaratur, & carnalis morbo laboraret, viderem suam, que gratiam ex eo caperat dolorem...

Quod autem ad seductorem monachum spectat: ex fragmento historico Anastasii Bibliothecarii, ubi de monacho isto agit, quoniam ille fuerit, declarat...

Sed quomodo error accepit augmentum, idem qui supra Annales declarat, nimium quod primam ad eum accerterunt Iudei ex ultimis ipsius esse...

I E S V C H R I S T I ANNVS 630. HONORII PAP. V. HERACLIJ IMP. Annus 5. Annus 21.

I. DE ORITU MAHOMETE. a Damasc. b Theoph. c Crispian. d Heracl. imp. e Kadis. f. MAHOMETIS ORIGO ATQUE PROGRES- SVS.

ANNVS sequitur Redemptoris sexcentisimus atque trigessimus, Indictione tertia, quo defunctus ponitur in Annalibus pseudopropheta Mahomedus, siue Mahometes, siue Mahometus, vel Mahomat; a quo improba secta Mahometanorum oboeta est.

Veigitur populos omnes alliceret, ex cunctis ferme aliis nuscit, nempe ex Iudeis circumcissionem, Deum ritus cultum, abstinentiam a carne suilla, et Christiani Christi nomen, ita tamen, ut eam sicuti dicitur, siue Nestoriani, coleret.